

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 71-1926)

Originalt emne

Regnskabsvæsen

Regnskabsvæsen/Regnskabsvæsen i Almindelighed

Skatter og Afgifter

Skatter og Afgifter/Ejendomsskatter

Skatter og Afgifter/Skatter og Afgifter i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 29. april 1926](#)
- 2) [Byrådsmødet den 18. november 1926](#)
- 3) [Byrådsmødet den 22. december 1926](#)
- 4) [Byrådsmødet den 10. marts 1927](#)
- 5) [Byrådsmødet den 24. marts 1927](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 29. april 1926 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 71-1926)

Indstilling fra Budgetudvalget om Fastsættelse af skattefri Fradrag i Henhold til § 3 i Lov af 31. Marts 1926 om kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

Fra Skatteinspektøren forelaa følgende Skrivelser :

"Efter at Rigsdagen under 31. f. M. har vedtaget en Lov om kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, vil denne Lovs Regler - ogsaa for Skatteaaret 1926-27 - være at bringe til

Anvendelse ved den kommunale Beskatning af faste Ejendomme.

De ældre Love om kommunal Beskatning af faste Ejendomme er samtidig ophævede, og den af Byraadet ændrede og af Indenrigsministeriet under 28. Januar d. A. stadfæstede Vedtægt for Beskatning af faste Ejendomme i Aarhus Købstad vil saaledes ikke komme til Anvendelse og vil ingen Betydning faa udover, at Vedtægten vil være bestemmende for, hvad der ialt kan udskrives i kommunale Ejendomsskatter i Købstaden.

Det første, der efter den nye Lovs Ikrafttræden vil være at iagttage for Byraadet, er Fastsættelse af de skattefri Fradrag for Ejendomsskyldens Vedkommende, og disse kan i Henhold til Lovens § 3 sættes mindst til 3000 Kr. og højst 8000 Kr. for hver Ejendom, hvilket Fradrag kan forhøjes med 1000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som en Ejendom indeholder udover een Lejlighed.

Disse Fradrag kan for Aaret 1926-27 fastsættes af Byraadet uden højere Myndigheders Samtykke, hvorimod der for Fremtiden skal indhentes ministeriel Sanktion paa det førstnævnte Fradrag, medens Fradraget paa 1000 Kr. pr. Lejlighed for 1926-27 er betinget af, at den paagældende Ejendomsbesidder stiller Krav til Byraadet om Fradraget, og for Fremtiden til Vurderingsmyndighederne.

Byraadet vil dog for 1926-27 kunne bestemme, at dette sidstnævnte Fradrag ikke bringes til Anvendelse.

Foruden Grundskyld og Ejendomsskyld indeholder den nye Lov Bestemmelser om Grundstigningsskyld, men denne kommer ikke til Anvendelse for 1926-27, og det vil derfor være tidligt nok i Løbet af 1926 at tage Bestemmelse vedrørende denne Afgift.

Endvidere indeholder Lovens § 23 Bestemmelse om at de offentlige Ejendomme, der fritages for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld (§§ 14-18), kan paalignes en særlig Dækningsafgift som Bidrag til Kommunens Udgifter til Gaders og Vejes Vedligeholdelse, Renholdelse, Belysning m. v., og denne Afgift kan opkræves fra 1. April 1926.

Endelig indeholder Loven Bestemmelse om, at Skattelempelser, som maatte være indrømmet nye Beboelsesejendomme i Henhold til Bestemmelserne i de forskellige Boliglove, ogsaa omfatter kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, dog kun indtil Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Lempelserne er tilstaaet i Henhold til disse Love.

Ved at meddele foranstaaende skal jeg tillade mig at anmode det ærede Byraad om for Aaret 1926-27 at fastsætte de foran omhandlede skattefri Fradrag samt tage

Bestemmelse om Opkrævning af Afgift til Gaders og Vejes Vedligeholdelse af de for Grund- og Ejendomsskyld fritagne Ejendomme samt om Skattelempler for Nybygninger, om hvilket Spørgsmaal der intet endeligt blev vedtaget ved Vedtægtsrevisionen.

Af Hensyn til de nye Skatters Beregning og rettidige Opkrævning skal jeg derhos tillade mig at anmode om, at disse Bestemmelser maa blive truffet snarest muligt.

Saasart dette er sket, skal jeg meddele Byraadet de talmæssige Oplygninger, der skal danne Grundlag for Beregningen af de Promiller, med hvilke Grundskylden og Ejendomsskylden vil være at opkræve."

"I Forbindelse med min Skrivelse af 14. ds. vedrørende Anvendelsen af den ny Lov om kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld skal jeg herved meddele, at der i Aarhus Købstad findes følgende Ejendomme, som hidtil har været fritagne for at svare kommunal Ejendomsskyld i samme Omfang, som Fritagelse for Statsejendomsskyld er indrømmet, men som har svaret Hus- og Grundskatterne efter de almindelige Regler, nemlig:

Guldsmedgade 25, Adjunkt D. Petersen m. fl. Hjelmensgade 4 a b, Lærer D. P. Stoye.
Thunøgade 2 a, Skolebestyrer A. Hansen. Thunøgade 19, A/S. Aarhus Friskole.

Hjarnøgade 9, Arveprinsesse Carolines Børneasyl.

Nr. Allé 30, Syvende Dages Adventister,

do. 23 c, Indre Mission,

do. 25, A/S. Aarhus højere Pigeskole,

do. 31, Teknisk Skole.

Grønnegade 61, Skolebestyrer E. Kirkegaard. Klostergade 54, Frelsens Hær.

do. 35-37, K. F. U. M.

do. 59, Aarhus Hospital,

do. 61, do.

Munkegade 15, Jomfru Sjelles Stiftelse.

Vester Allé, Museet.

Vesterbrogade, "Den gamle By."

Trøjborgvej, Kvindeseminariet.

I. Huitfeldtsgade 22, Børneasylet "Bethania." Skovvangsvej, Methodisternes Højskole.

Mørksgade 20, Frk. N. Koch.

Rymsgade 22-30, Sct. Knuds Stiftelse.

Dybbølgade 18, Aarhus Kommune (Bruuns Alderdomsbolig).

Godthaabsgade, Amtssygehuset.

Bülowsgade 68, Sct. Joseph Søstrenes Hospital.

Marselisborg Allé 9, Frk. M. Gammelgaard.

Brammersgade 4, Indre Mission.

Hs. Brogesgade 2, Den jydsk Handelshøjskole.

Ingersl. Plads 7, Aarhus tekniske Skole.

Dalgas Avenue, Indre Missions Diakonskole.

Det Beløb, der hidtil er svaret af de nævnte Ejendomme i Hus- og Grundskat, har andraget ca. 6. 700 Kr. aarlig, og det vilde efter den af Byraadet ændrede Vedtægt være kommen til at udgøre ca. 17.000 Kr. aarlig, saafremt Lempelse ikke var blevet indrømmet.

Vil man anvende den ny Lov om kommunal Grund- og Ejendomsskyld og beregne Skatterne af det afgiftspligtige Beløb uden Fradrag, kommer man for alle Ejendomme op paa en aarlig Ydelse af 27.000 Kr., medens man ved at indrømme de samme Fradrag ved den fremtidige kommunale Beskatning, som Staten har indrømmet for sit Vedkommende, kun vil faa en aarlig Ydelse paa ca. 2. 600 Kr.

Ved at meddele foranstaaende skal jeg tillade mig at anmode det ærede Byraad om samtidig med Fastsættelsen af de skattefri Fradrag at tage Bestemmelse om den fremtidige Beskatning af de foran omhandlede Ejendomme."

"I Forbindelse med mine Skrivelser af 14. og 22. d. M. vedrørende Beskatning af faste Ejendomme i Henhold til Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts d. A. skal jeg herved meddele følgende Oplysninger, hvorefter Grundskyldspromillen og Ejendomsskyldspromillen for Aaret 1926-27 vil være at fastsætte, tilligemed en Udregning af, hvad disse Promiller vil komme til at udgøre, saafremt det ærede Byraad vedtager Budgetudvalgets Indstilling, der gaar ud paa at fastsætte det skattefri Fradrag for hver Ejendom til 5.000 Kr. samt derudover 1000 Kr. for hver Lejlighed, som en Ejendom

indeholder udover een Lejlighed.

Grundværdien for de afgiftspligtige Grunde udgør 81. 446. 300 Kr.

Ejendomsskyld værdien for de afgiftspligtige Ejendomme efter at forestaaende Fradrag er foretaget 146. 190. 600 "

Tilsammen... 227. 636. 900 Kr.

Det Beløb, der i Henhold til den af Indenrigsministeriet under 28. Januar d. A. stadfæstede Vedtægt for Beskatning af faste Ejendomme i Aarhus Købstad kunde have været udskrevet, andrager..... 1.035.073 Kr. 48 Øre.

hvilken Sum som Følge af tilkommende Nybygninger og Omvurderinger vilde have steget med et Beløb der anslaaetil..... 10.000 Kr. 00 Øre.

Ialt... 1.045.073 Kr. 48 Øre.

Hvis dette Beløb bringes i Forhold til den samlede afgiftspligtige Grund- og Ejendomsskyldværdi..... 227. 636. 900 Kr.

dog formindsket med 1/4 af Ejendomsskyld værdien, idet denne kun deltager med SU..... 36 54 650"

altsaa i Forholdtil..... 191.089. 250 Kr.

bliver Promillen for Grundskyld 5,469 og Promillen for Ejendomsskyld 4,101.

Jeg skal derefter tillade mig at foreslaa, at Promillerne fastsættes saaledes:

Grundskyld 5,4 og

Ejendomsskyld 4,1.

Skattebeløbene, der vil indkomme i 1926-27, vil da komme til at udgøre følgende Beløb:

Grundskyld 81. 446. 300 Kr. à 5,4 = 439 810 Kr.

02 Øre.

Ejendomssk. 146. 190. 600 Kr. à 4,1 = 599. 381 Kr.

46 Øre.

Tilsammen... 1.039. 191 Kr. 48 Øre.

I dette Beløb vil dog fragaa de Nedsættelser, som Byraadet maatte indrømme Skoler, Hospitaler og Stiftelser m. v. samt Beboelsesbygninger, der er opført siden 1916."

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling : "Udvalget indstiller, at det skattefri Fradrag i Henhold til Lovens § 3 fastsættes for 1926-27 til 5000 Kr., samt at dette Beløb forhøjes med 1000 Kr. for hver Lejlighed i en Ejendom udover een.

Med Hensyn til de i Skattekontorets vedlagte Skrivelse af 22. d. M. anførte Ejendomme, der hidtil har været fritagne for at svare kommunal Ejendomsskyld, indstiller man, at disse svarer en Fjerdedel af den Afgift, de normalt skulde svare efter Lovens Bestemmelser.

Angaaende det i § 23 omhandlede Bidrag, der kan paalægges offentlige afgiftsfr Ejendomme til Gadernes Vedligeholdelse, Belysning m. v., vil Udvalget senere fremkomme med Indstilling, idet saadanne Bidrag ikke indgaar under den her omhandlede Paaligning, men tages til Indtægt i Kommunens almindelige Regnskab.

Med Hensyn til Lempelser og Fritagelser for Nybygninger efter Lovens § 146 og § 16- foreslaar man, at Afgørelse træffes efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde."

Borgmesteren gennemgik Indstillingen og gjorde nærmere Rede for de forskellige Punkter i Forslaget. Der havde været Tale om at frigive de Ejendomme, som var opført siden 1916; men de var bygget under højst forskellige Forhold og til meget forskellige Priser, og mange af dem var siden solgt med stor Fortjeneste, saa det vilde være urimeligt at fritage saadanne for Skat. Men det vilde nu blive afgjort efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde. Ifølge Loven kunde der paalægges de Ejendomme, som var fritaget for Skat, en Afgift til Gadens Ren- og Vedligeholdelse og Belysning, men dette Beløb indgik i Kommunens almindelige Kassebeholdning og drejede sig forøvrigt ikke om meget, saa det kunde senere blive afgjort. Hvis Byraadet kunde tiltræde Indstillingen, skulde den Promille fastsættes, som Skatten skal beregnes efter. Da Budgetudvalgets Forslag forelaa, udregnede man paa Skattekontoret, hvor meget Promille vilde blive for at faa de Beløb ind, der var regnet med paa Budgettet for 1926-27 ; det blev for Grundskyldens Vedkommende 5,4 % og for Ejendomsskylden 4,1 % og Taleren vilde anbefale at vedtage dette.

Holst Knudsen vilde knytte et Par Bemærkninger til Borgmesterens Udtalelser, som Taleren iøvrigt kunde slutte sig til. Det maatte beklages, at Rigsdagen har vedtaget Loven saa hurtigt; den burde have været forberedt i længere Tid. Nu gik det saaledes, at den Vedtægt, som Byraadet vedtog i Efteraaret, aldrig kom til at træde i Kraft. Der stod i den ny Lov, at

Udskrivningen af Ejendomsskatterne skal ske saaledes, at det Beløb, man vilde have faaet ind efter den kommunale Skattevedtægt, for saa vidt den har erholdt Stadfæstelse efter 15. Februar 1926, er det Beløb, der skal udskrives efter den ny Lov. Men Kommunens Vedtægt var approberet 17 Dage før, og derfor skulde den ny Lov lægges til Grund fort Skatteberegningen. Der skulde udskrives det samme Beløb som efter den ny Vedtægt, men det blev en noget anden Fordeling og efter Talerens Mening mere retfærdig. Man kunde vel nok gaa ud fra, at der var Enighed om, at man nu havde fastlagt i hvert Fald for de nærmeste Aar den Brøkdels, hvormed disse Skatter skal opkræves. Ifølge Loven kunde man gaa til 1/6, men man enedes i Efteraaret om et Kompromis, saa det blev noget mindre, og denne Vedtagelse burde som sagt staa ved Magt i hvert Tilfælde i de første Perioder. Egentlig var Taleren glad for en saadan indirekte Beskatning; der var kun den Indvending at gøre, at den virkede for kraftigt straks; Stigningen burde være sket gradvis. Udvalget var enig om, at man vil forsøge at skaffe nye Ejendomme en Skattelempelse, for saa vidt der er Rimelighed derfor, men det maatte altsaa undersøges i hvert enkelt Tilfælde. Endelig vilde Taleren pege paa, at Skatten for saa vidt skal udredes af Grundejerne, men det var naturligt, at de, som benytter Lejlighederne, kommer til at bære en forholdsmæssig Del deraf, og enhver Grundejer maatte derfor være berettiget til at paaligne sine Lejere en Forhøjelse, der svarer til Forhøjelsen af Skatten. Iøvrigt vilde Taleren anbefale Udvalgets Indstilling.

Borgmesteren antog ikke, at den sidste Anvisning var nødvendig, for Grundejerne forstod vist at behandle denne Sag paa en saadan Maade, at de ikke fik noget Tab derved, idet de fleste Lejligheder var forhøjet med over 100 %. Taleren vilde blot minde om, at den tidligere Lov, hvorefter man i Efteraaret lavede Vedtægten, var vedtaget i 1882 af en god konservativ Regering og et konservativt Flertal i Rigsdagen. Hvorledes Byraadet vilde tage paa Sagen, naar det næste Aar skal befatte sig med Spørgemaalet, vilde Taleren vente med at drøfte til den Tid.

Holst Knudsen fandt det ligegyldigt, hvem der havde lavet Loven ; det var Lovens Kvalitet, det kom an paa, og det var et godt Princip at faa en Form for indirekte Beskatning til Formindskelse af de direkte Skatter.

J. Perregaard beklagede, at man havde faaet den ny Lov, for Byraadet kunde bedre have ordnet Forholdet. Den Vedtægt, man enedes om i Efteraaret, var mere retfærdig, idet det var ordnet saaledes, at de nye Ejendomme blev fri for Skatten, og de gamle kom til at bære

Byrden. Hvis et Byraad ikke vilde benytte Lovens Ventil, kom de nye Ejendomme nu til at bære Hovedbyrden, medens enkelte gamle endogsaa fik Skattelempelser. Derfor var Taleren glad ved Udvalgets Forslag om, at Skattelempelser skal afgøres efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde; det blev mest retfærdigt, for alle de Ejendomme, der var bygget siden 1916, var ikke nær lige dyre. Ejendommene fra 1920, det dyreste Aar, fik kun et Tilskud paa 30 %, saa de kunde daarligere bære Skatten end dem, der byggedes i 1922 med 40 % Tilskud. Ligeledes var de Ejendomme, som blev bygget i 1924, meget dyrere end dem, der var bygget det sidste Aar, idet de ikke havde faaet anden Støtte end et Tilskud fra Kommunen. Taleren havde meget gerne set, at der samtidig med Loven var vedtaget, at alt, hvad der hed Vurderingsmænd til Ejendomsskyld, skulde forsvinde, saa der kunde komme Folk til med mere moderne Principer. Nu saa man det Særsyn, at f. Eks Jorden ved Langelandsgade vurderedes til 2 Kr og paa Trøjborg til 8 Kr., hvor det kunde købes for 6 Kr., medens Jorden ved Langelandsgade kostede 20-25 Kr. Forhaabentlig vilde Vurderingsmændene tænke sig lidt bedre om, naar der atter skal en Vurdering til, for det nuværende System var i høj Grad uretfærdigt

Indstillingen vedtoges saaledes, at Skatten paa Grundskyld fastsattes til 5,4 0/00 og paa Ejendomsskyld til 4,1 0/00

Uddrag fra byrådsmødet den 18. november 1926 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 71-1926)

Cirkulære fra Indenrigsministeriet angaaende Indførelse af Grundstigningsskyld.

Borgmesteren meddelte, at der senere vilde komme en Indstilling fra Budgetudvalget angaaende Sagen, idet den skulde afgøres inden Aarets Udløb.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 22. december 1926 - side 16

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 71-1926)

Henstilling til Byraadets Afgørelse, hvorvidt Grundstigningsskylden skal bringes i Anvendelse i Aarhus Kommune.

Borgmesteren meddelte, at Sagen havde været behandlet i Budgetudvalget, men man var ikke naaet til nogen Indstilling. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa, hvad Grundskylden kan føre med sig, men Lovgiverne af alle Partier havde været enige om, at det var en god Foranstaltning at faa gennemført, og Taleren vilde anbefale Byraadet at tage Beslutning om, at Grundstigningsskylden ogsaa indføres i Aarhus Kommune. I Henhold til Loven vilde der dog gaa 5 Aar, før den kom til at virke.

P. Petersen erklærede, at den borgerlige Gruppe ikke kunde gaa med til Forslaget. Der manglede ikke Skatter, og ikke mindst Ejendomsskatterne var tilstrækkelig høje i Forvejen. Men der var ogsaa noget uretfærdigt ved denne Skat, idet Ejendommene vurderedes hvert 5. Aar, ofte af helt nye Vurderingsmænd, der saa anderledes paa Forholdene end de tidligere; derved blev man let udsat for Vilkaarlighed, og ingen kunde vide sig sikker for, hvor stor Skatten vilde blive. Hvis Ejendommene steg i Pris, steg ogsaa Formueskatten, hvorved det blev en dobbelt Beskatning. Skulde det være retfærdigt, burde der ogsaa være en Bestemmelse i Loven om, at der skal ske Afslag, naar en Ejendom falder i Pris, hvis Forholdene af en eller anden Grund forrykkes til Gavn for en Bydel fremfor en anden. Taleren vilde af disse Grunde fraraade at indføre Skatten i Aarhus.

Borgmesteren fandt det kedeligt, at d'Hrr. ikke før var klar over dette og havde haft et saadant Samarbejde med deres Partifæller i Rigsdagen, at de kunde forhindre Lovens Vedtagelse. Nu var deres Partier jo atter i Flertal i Rigsdagen. og hvis der var mindre gode Bestemmelser i Loven, vilde de antagelig benytte deres Magt til at faa den ændret. Gruppen havde jo tillige et indflydelsesrigt Medlem i Landstinget, som kunde medvirke dertil. Men da Loven nu engang var vedtaget, maatte Taleren fastholde Forslaget om at indføre den i Aarhus.

P. Petersen takkede for Borgmesterens Anvisning, og man skulde nok lægge sig i Selen for at faa den uheldige Lov bort. Men saa var det ogsaa uheldigt for Aarhus at vedtage en saadan Skat og indrette sig derefter, hvis man bagefter skulde skuffes; derfor burde man hellere undlade at indføre den.

M. Brammer anbefalede at indføre Grundskylden i Kommunen. Maaske kunde der være nogen Rimelighed for, at en Grundejer faar Afslag, hvis hans Ejendom falder i Pris paa Grund af offentlige Foranstaltninger, saafremt det kan bevises; men det maatte blive

Rigsdagens Sag at ordne dette Forhold. Grundstigningsskylden var en Foranstaltning, der kunde hjælpe til at bringe de direkte Indkomstskatter ned, og det vilde blive nødvendigt i den kommende Tid.

J. Perregaard indrømmede, at Loven kunde have været bedre; men et gammelt Ord sagde jo, at mange Kokke fordærver Maden, og det passede vist ogsaa paa Rigsdagen. Da Radikale og Socialdemokrater stillede Forslag om en god Lov, stillede de andre Partier saadanne Ændringer dertil, at det blev en mindre god Lov, men selve Grundkyldsprincippet havde vist ingen noget imod.

Holst -Knudsen sluttede sig til Konsul Petersens Udtalelser. Byraadet var jo ikke sat til at krititere Lovene, og Taleren skulde ogsaa afholde sig derfra, selv om der var Ting i denne Lov, som man maatte forbavses over. Naar Loven overlod til de enkelte Kommunalbestyrelser at afgøre, hvorvidt og hvornaar den skal indføres i vedkommende Kommune, var Grunden dertil vel den, at Lovgiverne har ment, at der var forskellige Forhold i Kommunerne, som gjorde, at den var ønskelig i nogle, men ikke i andre. Efter Talerens Opfattelse var der adskilligt, der talte for, at Aarhus Kommune ikke skal indføre Loven eller i hvert Fald udsætte Indførelsen. Loven om kommunale Ejendomsskatter havde bevirket en stor Stigning af disse i Kommunen. Det skyldtes tildels, at Skatterne tidligere havde været forholdsvis smaa, men det virkede som en meget brat og kraftig Udgift for Grundejerne i Byen, og derfor kunde det være berettiget at se Tiden lidt an, f. Eks. de første 5 Aar, før man indfører en ny Skat. Saa fik Grundejerne dog et lille Pusterum, hvilket de vilde finde retfærdigt. Et andet Forhold var, at Kommunen selv ejer langt den største Del af Grundene i Byens Opland, saa Loven vilde ikke give mange Penge i Kommunens Kasse og var derfor ret overflødig. Men Hovedsagen var det Princip, at Grundejerne gerne skulde have Følelsen af, at det ikke drejer sig om at lægge den størst mulige Byrde paa dem, og det skete bedst ved at udsætte Indførelsen af Grundværdistigningsskatten indtil videre.

J. Perregaard var enig med Landsretsagføreren i, at Loven næppe gav mange Penge i Kommunens Kasse; men den kunde maaske hjælpe til, at man faar bebygget de mange grimme Huller i forskellige Gader, og det vilde være en Fordel.

Det vedtoges med 12 Stemmer mod 7, at Grundstigningsskylden indføres i Aarhus Kommune.

(J. Nr. 71-1926)

Indstilling fra Budgetudvalget om Fastsættelse af Promillerne efter § 3 i Loven af 31/3 1926 om kommunale Ejendomsskatter, samt af det skattefri Fradrag.

Udvalget indstiller, at de omhandlede Satser fastsættes for den 4-aarige Periode fra 1/4 1927 uforandrede som i Aaret 1926-27, saaledes:

For kommunal Ejendomsskyld..... 4,1 %

For Grundskyld..... 5,4 %

Skattefrit Fradrag 5000 Kr. pr. Ejendom.

Borgmesteren forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 24. marts 1927 - side 13

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 71-1926)

Fastsættelse af Promiller og skattefrit Fradrag i Henhold til Lov om kommunale Ejendomsskatter. - 2. Behandling (Side 291).

Indstillingen vedtoges.

